

ved de Regler, der ere opstillede i den foreliggende Lov, at betrygge mod Prægravation for Fremtiden. Dersom det ikke lykkes, maa man see at finde andre Midler til at sikke de vedkommende Provindser derimod, idet man da maa antage, at de locale Forhold ere af den Bestaaffenhed, at Jylland og Verne ikke kunne være i een og samme Forening, men at hver bør have sin særlige Forening. Forsaavidt den ærede Taler yttrede, at jeg havde udtalt mig, som om jeg antog, at den nuværende almindelige Brandforsikring for Landet skulde vedblive at være offentlig, da forholder dette sig ikke saaledes; jeg har kun udtalt, at jeg, saalænge den nu bestaaende Lov gjælder, og indtil der foreligger en saadan Erfaring, at jeg troer i denne Henseende at kunne forsvare at forandre den nu bestaaende Ordning af Brandforsikringen, maa fastholde, at den bestaar under den nuværende Bestyrelse som hidtil, med de Forandringer, som tilsigtes ved det nu foreliggende Lovforslag. Jeg troer ikke, at jeg, saalænge de private Foreninger ikke have udbredt sig mere end hidtil, kan forsvare at overgive en Brandforsikringsforening, som er pligtig at optage Enhver, der ønsker at optages deri, til privat Bestyrelse. Naar den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther) har yttret, at det maa antages, at Mangel paa Foreningsfrihed har hindret slige Selskabers Opkomst, da forholder det sig ikke saaledes. Selv under de souveraine Konger har Foreningsfriheden i denne Retning bestaaet ganske uindskrænket, hvilket bedst vil sees deraf, at der paa mange Steder dengang er oprettet Brandforsikringselskaber for rørlige Eiendomme. Naar man derhos erindrer, at Forordningen af 29de Februar 1792 netop siger, at Indtrædelsen saavel som Udtrædelsen i Landbygningernes Brandforsikring er ganske frivillig, hvad skulde der saa være til Hinder for, at der ogsaa blev oprettet private Foreninger for Landbygningers Assurance, naar Stemningen var derfor; dette har ikke været Tilfældet, og det er efter min Formening den eneste Grund til, at der ikke tidligere har dannet sig slige Foreninger.

G. Winther: Jeg skal blot gjøre op-

mærksom paa, at det er en Misforstaaelse, naar her flere Gange er yttret, at man ved at vedtage dette Ændringsforslag skulde bortkaste den nuværende Indretning; derom er der slet ikke Tale, der er tværtimod Tale om at lade den vedblive at bestaae, men der er kun sagt, at der maatte sørges for at skaffe den de Begunstigelser, den behøver for at vedblive at virke, og det have jo netop Justitsministeren og Indenrigsministeren allerede nu i deres Magt at kunne gjøre ad Bevillingsveien. Der er altsaa slet ingen Vanskelighed ved ad Bevillingsveien at give de nødvendige Begunstigelser, maaskee endog i det selsomme Omfang som de nu bestaaende. Det er saaledes en fuldkommen Misforstaaelse, naar man siger, at man ved at vedtage dette Ændringsforslag bortkaster den nu bestaaende Forening.

Scholer: Ja, men man bortkaster de betryggende Bestemmelser, som ere givne for denne Forening, i det Haab, at man ad Aarskal vedtage dem igjen.

Justitsministeren: Det er en fuldkommen Misforstaaelse af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther), naar han troer, at Justitsministeren eller Indenrigsministeren er bemyndiget til at yde noget som helst andet Brandforsikringselskab de Rettigheder, som den heromhandlede Forening for Dieblisset er i Besiddelse af. Det Eneste, der kan gives, er Frihed for Brug af stemplet Papir; anden Frihed har Regjeringen ikke Ret til at give; Udpantningsret kan saaledes ikke gives; idetmindste vilde jeg tage meget i Betænkning at give noget privat Selskab en saadan.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, stred man til Afstemning.

Da Ændringsforslaget under Nr. 17 af Mindretallet (Nørgaard) var taget tilbage, uden at Nogen optog det, var det saaledes bortfaldet.